

Αντικείμενο

Μερική ακύρωση, πρώτον, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 36/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ L 111, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2013, L 127, σ. 27), δεύτερον, της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 147, σ. 14), τρίτον, του κανονισμού (ΕΕ) 1332/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού 36/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ L 335, σ. 3), τέταρτον, της αποφάσεως 2013/760/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2013/255 (ΕΕ L 335, σ. 50), πέμπτον, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 578/2014 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 160, σ. 11), και, έκτον, της αποφάσεως 2014/309/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255 (ΕΕ L 160, σ. 37), καθόσον η προσφεύγουσα περιλαμβάνεται στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών επί των οποίων εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτές.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη, καθόσον ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη κατά το μέρος της με το οποίο ζητείται η ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1332/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού 36/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία, της αποφάσεως 2013/760/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2013/255 και της αποφάσεως 2014/309/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και ως εν μέρει παντελώς στερούμενη νομικού ερείσματος κατά το μέρος της με το οποίο η ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού 36/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία, και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 578/2014 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία.
- 4) Καταδικάζει τη *Bouhira Al Assad* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 344 της 23.11.2013.

Αγωγή της 19ης Νοεμβρίου 2014 — ΑΝΚΟ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-768/14)

(2015/C 065/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ΑΝΚΟ ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρισθεί ότι το ποσό των 377 733,93 ευρώ, που η Επιτροπή κατέβαλε στην ενάγουσα για το έργο ΡΟCEΜΟΝ, αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες και συνεπώς η τελευταία ενάγουσα δεν οφείλει να το επιστρέψει ως αχρεωστήτως καταβληθέν και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προκειμένη αγωγή αφορά ευθύνη της Επιτροπής από την υπ' αριθ. 216088 σύμβαση για την εκτέλεση του έργου «Point Of Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases» (POCEMON), δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, παρόλο που εκτέλεσε τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η Επιτροπή, κατά παράβαση της ως άνω σύμβασης, της αρχής της καλής πίστης, της απαγόρευσης κατάχρησης δικαιώματος και της αναλογικότητας, ζήτησε επιστροφή των καταβληθέντων στην ANKO ποσών ως αντιστοιχούντων σε μη επιλέξιμες δαπάνες.

Για το λόγο αυτό, η ενάγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η Επιτροπή στηρίζεται σε όλως αβάσιμους και σε κάθε περίπτωση αναπόδεικτους ισχυρισμούς προκειμένου να απορρίψει το σύνολο σχεδόν των δαπανών της ANKO ως μη επιλέξιμες και να αναζητήσει την επιστροφή του ποσού που κατέβαλε στην ANKO για το έργο POCEMON. Δεύτερον, ότι η Επιτροπή, απορρίπτοντας το 98,68 % της οφειλόμενης συνεισφοράς της, επειδή αυτό, δήθεν, δεν ανταποκρίνεται σε επιλέξιμες δαπάνες, στις οποίες υπεβλήθη η ενάγουσα για τις ανάγκες του έργου, παραβιάζει τις αρχές της απαγόρευσης καταχρήσεως δικαιώματος και της αναλογικότητας.

Αγωγή της 21ης Νοεμβρίου 2014 — ANKO κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-771/14)

(2015/C 065/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ANKO ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρισθεί ότι το ποσό των 296 149,77 ευρώ που η Επιτροπή κατέβαλε στην ενάγουσα για το έργο DOC@HAND αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες και συνεπώς η τελευταία ενάγουσα δεν οφείλει να το επιστρέψει ως αχρεωστήτως καταβληθέν και
- να καταδικασθεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προκειμένη αγωγή αφορά ευθύνη της Επιτροπής από την υπ' αριθ. 508015 σύμβαση για την εκτέλεση του έργου DOC@HAND, δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, παρόλο που εκτέλεσε τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η Επιτροπή, κατά παράβαση της ως άνω σύμβασης, της αρχής της καλής πίστης, της απαγόρευσης κατάχρησης δικαιώματος και της αναλογικότητας, ζήτησε επιστροφή των καταβληθέντων στην ANKO ποσών ως αντιστοιχούντων σε μη επιλέξιμες δαπάνες.

Για το λόγο αυτό, η ενάγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η Επιτροπή στηρίζεται σε όλως αβάσιμους και σε κάθε περίπτωση αναπόδεικτους ισχυρισμούς, προκειμένου να απορρίψει το σύνολο σχεδόν των δαπανών της ANKO ως μη επιλέξιμες και να αναζητήσει την επιστροφή του ποσού που κατέβαλε στην ANKO για το έργο DOC@HAND. Δεύτερον, ότι η Επιτροπή, απορρίπτοντας το 99,59 % της οφειλόμενης συνεισφοράς της, επειδή αυτό, δήθεν, δεν ανταποκρίνεται σε επιλέξιμες δαπάνες, στις οποίες υπεβλήθη η ενάγουσα για τις ανάγκες του έργου, παραβιάζει τις αρχές της απαγόρευσης καταχρήσεως δικαιώματος και της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2014 — Ρουμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-784/14)

(2015/C 065/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: R. Radu, R. Hațieganu και A. Buzoianu)